

1901-10-24

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Johannes Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Dateringen fremgår af brevet

Generel kommentar:

Johannes Larsen er i København for at hænge udstilling op hos Winkel & Magnussen.

Thomsen og hans folk har været i gang med at bygge på Larsen-familiens villa, men Thomsen har tilsyneladende beordret arbejderne til at lave noget på havnen (formodentlig i forbindelse med anlægget af Kerteminde-jernbanen, som blev bygget netop da).

"Agraren (der jo er sagkyndig)":

Johannes Larsens bror, Adolf Larsen (Agraren) var kvartalsdranker.

Besøget hos Fru Grosser(eren): Victor Bøttern havde overtaget Johannes Larsens forældres lejlighed i købmandsgården, Langegade 50, Kerteminde. I dette bygningskompleks lå købmandsbutikken, som Johannes Larsens bror, Georg Larsen, drev.

Omtalte personer:

Christian Andersen

Astrid Bøttern

Victor Bøttern

Julius Hviid

Adolph Larsen

Andreas Larsen

Johan Larsen

Marie Larsen

Christine Swane

Peter Thomsen, tømrermester

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek

Proveniens:

Indleveret til Det kongelige Bibliotek af

Larsen-familien

DOKUMENTINDHOLD

Alhed Larsen har været på molen med Agraren (Adolf Larsen). Thomsen ville ikke komme ud af muddermaskinen, og han var fukd samt havde dårlig samvittighed over at have taget arbejderne ned til havnen. Thomsen ville sende folk næste dag. Alhed spørger, om tagstenene er parat. Christine Larsen (Uglen) har haft underlivssmerter og måtte have læge. Alhed Larsen har været ved huset med børnene. Og hun har besøgt Fru Grossereren, fordi Puf skulle tisse, mens de var i butikken. Agraren og Alhed har sat smag på en flaske husholdningsdrue.

TRANSSKRIFTION

Kæreste, lille Lars!

Denne Overskrift havde jeg lige faaet skreven, da Marie kom med Dit Brev! Det er rigtignok dejligt, at Du er kommen godt derover og navnlig at Du befandt Dig nogenlunde i Morges efter Rejsen. Men pas nu alligevel forfærdelig godt paa Dig selv, at det ikke skal blive værre igen. – I Gaar, da jeg havde sendt det sidste Vink efter Dig, gik jeg altsaa ud paa Molen ledsaget af Agraren. Der var en Masse Mennesker i Arbejde og de sagde alle sammen at Thomsen var der, men der var ingen Thomsen at se. Saa oplyste Chr. Andersen, der stod der, at han sad nede i Muddermaskinen, men vilde ikke komme frem. Men vi ventede taalmodig og omsider viste han sig da, noget rød i Ansigtet og med lidt svømmende Øjne, Agraren (der jo er sagkyndig) mente at det var af "smaa sorte". Han havde aabenbart en daarlig Samvittighed over at have taget Folkene derfra, men han lovede at sende dem igen i Dag. Der har imidlertid ingen været rundt. Thomsen selv, der vilde se, hvorvidt de var, nu vilde han sende Folk i Morgen, men kommer der nu ingen, maa jeg ud at have fat i ham. Men sig mig, (Spørgsmålstegn indsat i venstre margen) Tagstenene, er de nu parate, skal Bøttern ikke varskoes, at der ikke først skal skrives efter dem. [Spørgsmålstegn indsat i venstre margen] Og bved han hvilken Sl[ags]. Det maa Du endelig svare m[ig] paa. – Agraren og jeg gik saa [noget af papiret mangler] fra op igennem, Byen og køb[te] Rensenaale og Varer fra Butikken. – I Aftes havde jeg Marie og Agraren til Kaffe og Honningmad og vi sad og sludrede til Kl. 11 ½. Uglen var bleven daarlig ved Aftensbordet af nogle Underlivssmerter, hun har haft af og til i Sommer, F.eks. den Dag paa Dyreborg, og da de var særlig slemme denne Gang, mente de at det var bedst at faa en Læge. Jeg hentede saa Dr. Hvid til hende ham vilde hun helst have. Han mente, det var noget med Nyrerne, x [indsat i margen] Grus men vilde undersøge hendes Vand, før han kunde sige nøjagtig Besked. – Hun har ligget i Dag, men har det bedre. – Det har

været yndig Vejr i Dag, jeg har været ude at køre med Ungerne i Eftermiddag. Vi var ovre ved Huset, Hjørnet er nu oppe i sin fulde Højde. Agraren var med. Han er forfærdelig sød til at hjælpe mig, tænk han kom i Middags og havde gjort de 3 Høns i Stand for mig, pillet og taget ud af dem. Og over Middag kom han med Dine Træsko og havde en Æske Cigaretter med til mig. Jeg aflagde Fru Grosser en Æske Cigaretter [de tre ord overstreget] en Visit i Anledning af, at Puf skulde "det lille" mens vi var i Butikken, vi blev blev [ordet overstreget] bedt paa Kaffe og frisk Kage, hvad jeg dog afslog, da Agraren passede Fede nede ved Vognen. Derimod købte jeg en Fl. Husholdningsdrue, som Agraren og jeg satte Smag paa, da vi kom hjem, jeg var bleven saa forfrossen, jeg havde slet ikke Overtøj paa. – Jeg skal hilse fra Puf, han ankom nu derovre fra, Fede sover. Han har det helt godt. – Nu kun 1000 Hilsner fra Din egen Alhed

Tak fordi Du skrev saa expedit

24ende Okt. 1901

ham vilde viss helst have. Han
meede, det var væst med Nyrer
me, men vilde iundervejs hende
Kand, for han kunde sige Nojag
Presket. - Men har Gjet i
Da man har det bedre.
Det har været yndt. Men i Dag,
har været inde at kore med
Mylene i Sphernind. Vi var
ovre ved Hæret. Hæret er zee
oppe i sin færdige tyjde. Agaren
var med. Han er jørfærdig.
Det vil at hjælpe sin kære kan
kom i Midtvej, havde gjort de
3 Hæret i Pland for mig, piller
Lagt ind af dem. Og oven Mid
Da kom han med sine Træsko
havde en Lille Cigaretter
med til mig. Påfyldte sin Bro-
ser en Lille Cigaretter en Vind
i Hæret, af, at Paf skulde
det lille mees er var i den
"Lippen, vi blev blev hed"

paa Rappes, første
Paa, lang is og af-
ly, da Agaren sige
være Færdig med mig
Vor uger: Agaren var kille
i sin Hæret mees.
Dine søn Agaren, i
i alle ting, som da
i. Kom til mig, var blev
var jørfærdig, is havde
det vilde Overtag, ja.
Det vilde i Paf, kan.
Din om sin Agaren, som Paf
Lover. Men har det helt
gort. Men blev bare Må.
Men for sin søn Agaren.
Paf for sin søn Agaren
24. okt. Okt. 1901

Kære, lille Lave.
Denne Overtag havde jeg lige faaet
skrevet, da Marie kom med dit
Brev! Det er rigt nok digt, at du
er kommen godt derover og uanset
at du befaant dig uoplyndt i
Morges efter Røgen. Men pas nu
alligevel jørfærdig, gort paa Gæds,
at det ikke skal blive værre igen
- I Gaar, da jeg havde sendt det
vidde Vind efter G, gik jeg alene
ind paa Molen ledsaget af Agaren.
Der var en Masse Meneaker i

Arbejde og de sagde alle sammen
at Thorisen var der, men der var
ingen Thorisen at se. Paa oplyste
Mr. Andersen der stod der, at han
saw ned i Niddermarken, ~~1842~~?
ville ikke komme frem. Men vi
vendte laalemtz og ovenfor ville
han sig da, og et rodt i Aarsitet
g med lidt rokkende Affre, Appo-
ren (der jo er sa' kjendtz) menke
af det var af "Linaa Torke": Han
haude aabenbart en daarf Paen-
vildhed over at have laept Falke
ne derfra, men han lovede at
sende dem igen i Dag. Der har
imidlertid ingen været med, men
han selv, der vilde se, hvorvidt
de var, vi vilde han sende
Falke i Morgen, men Kommen-
den var ingen, men jo ved at
have fat i ham. Men sig mig,
Tageleuse, er de nu parate,
skal Piølsen ikke vandrøes, at
der ikke føds enal skrives efter
dem. Og ved han, hvilken ~~1842~~?
Det maas Du endel svarer me
paa - Agraren g jo giv saa
fra op i gemmen Pøgen g Køl
Reusevaale g Varen fra. Pøstis
Men. - I Alfen haude p Marie
g Agraren kil Kaffe g Horem-
ma g sig sad g studede 1/2 Kl.
11/2. Tyden var bleuen daarf
ved Alphen barikel af nogle Mø-
der kioverker, men har kapt
af g 1/2 i Torunen, f. dr. den
Dag paa Dyreboz, g da de var
sarf slumme dems han, sende
de, det var hadst af faa en Løz,
7/8 hende saa Dr. Hvid 1/2 hende